

SEAN O'FAULAIN

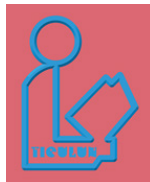
The confessional

Lời thú tội

Bản dịch của
BAN TUYÊN ĐỌC THƯ VIỆN TIỂU LÙN

The confessional **Lời thú tội**

Seán Ó Faoláin

Paris * 09.2025

Hiệu đính : *Phạm Nguyên Hanh*
Bìa & dựng : *Ban Tuyển đọc TVTL*
Nguồn : *Thư viện Tiểu Lùn*

The confessional **Lời thú tội**

SEÁN Ó FAOLÁIN

The confessional

Lời thú tội

Sean O’Faulain

In the wide nave the wintry evening light was faint as gloom and in the shadows of the aisle it was like early night. There was no sound in the chapel but the wind blowing up from the river valley, or an occasional tiny noise when a brass socket creaked under the great heat of a dying flame. To the three small boys crouched together on a bench in the farther aisle, holding each other’s hands, listening timidly to the crying

wind, staring wide-eyed at the candles, it seemed odd that in such a storm the bright flames never moved.

Trong gian giữa rộng lớn, ánh sáng chiều đông mờ nhạt như bóng tối và trong bóng tối của lối đi, nó giống như đêm sớm. Không có tiếng động nào trong nhà nguyện ngoài tiếng gió thổi lên từ thung lũng sông, hoặc một tiếng động nhỏ thỉnh thoảng khi một ổ cắm bằng đồng kêu kẻo kẹt dưới sức nóng lớn của một ngọn lửa đang tàn. Đối với ba cậu bé nhỏ đang ngồi xõm cùng nhau trên một chiếc ghế dài ở lối đi xa hơn, nắm tay nhau, lắng nghe tiếng gió rít một cách rứt rứt, nhìn chăm chăm vào những ngọn nến với đôi mắt mở to, thật kỳ lạ khi trong một cơn bão như vậy, những ngọn lửa sáng không bao giờ lay động.

Suddenly the eldest of the three, a redheaded little ruffian, whispered loudly; but the other two, staring at the distant face of the statue, silenced him with a great hiss like a breaking wave. In another moment the lad in the centre, crouching down in fear and gripping the hand on each side of him, whispered so quietly that they barely heard, ‘She’s moving.’

Đột nhiên, đứa lớn tuổi nhất trong ba đứa, một tên du côn tóc đỏ, thì thầm lớn; nhưng hai đứa kia, nhìn chằm chằm vào khuôn mặt xa xăm của bức tượng, khiến nó im bật bằng một tiếng rít lớn như sóng vỗ bờ. Một lát sau, đứa trẻ ở giữa, sợ hãi ngồi thụp xuống và nắm chặt hai tay bên hông, thì thầm nhỏ đến nỗi gần như không nghe thấy, “Nó đang di chuyển.”

For a second or two they did not even breathe. Then all three expelled a deep sigh of disappointment.

Trong một hoặc hai giây, chúng thậm chí không thở. Sau đó, cả ba thở ra một tiếng thở dài thất vọng.

It was Monday afternoon, and every Monday, as they had each heard tell over and over again in their homes, Father Hanafin spoke with the Blessed Virgin in the grotto. Some said she came late at night; some said in the early morning before the chapel was opened; some said it was at the time when the sun goes down, but until now nobody had dared to watch. To be sure, Father Hanafin was not in the chapel now, but for all that the three little spies had come filled with high hope. The eldest spoke their bitter disappointment aloud.

Đó là chiều thứ Hai, và mỗi thứ Hai, như chúng đã nghe kể đi kể lại trong nhà, Cha Hanafin nói chuyện với Đức Trinh Nữ trong hang đá. Một số người nói Bà đến vào đêm khuya; một số người nói vào sáng sớm trước khi nhà nguyện mở cửa; một số người nói đó là lúc mặt trời lặn, nhưng cho đến bây giờ chưa ai dám theo dõi. Chắc chắn, Cha Hanafin không có mặt trong nhà nguyện bây giờ, nhưng dù sao thì ba điệp viên nhỏ đã đến với hy vọng lớn. Đứa lớn nhất nói lên sự thất vọng cay đắng của chúng.

‘It’s all my eye,’ he said angrily. The other two felt that what he said was true, but they pretended to be deeply shocked.

‘Tất cả chỉ là trò lừa bịp,’ cậu ta nói một cách giận dữ. Hai đứa kia cảm thấy những gì cậu ta nói là đúng, nhưng chúng giả vờ bị sốc nặng.

“That’s an awful thing you said, Fox-er,” whispered the boy in the middle.

“Đó là một điều kinh khủng mà cậu đã nói, Foxer,” cậu bé ở giữa thì thầm.

‘Go away, you, Philpot!’ said Foxer.

‘Đi đi, cậu, Philpot!’ Foxer nói.

‘God! I think it’s a cause for confession, Foxer!’ whispered Philpot again.

‘Trời! Tôi nghĩ đó là một lý do để xưng tội, Foxer!’ Philpot lại thì thầm.

‘It’s a mortal sin, Foxer!’ said the third, leaning over to say it.

‘Đó là một tội lỗi chết người, Foxer!’ đứa thứ ba nghiêng người để nói điều đó.

‘Don’t you try to cod me, Cooney, or I’ll burst yer jaw!’ cried Foxer angrily.

‘Đừng cố lừa tôi, Cooney, nếu không tôi sẽ đâm vỡ hàm cậu!’ Foxer giận dữ hét lên.

Philpot hushed them sternly and swiftly, but the spell was broken. They all leaned back in the bench.

Philpot nghiêm khắc và nhanh chóng ra hiệu cho họ im lặng, nhưng phép thuật đã bị phá vỡ. Tất cả chúng đều ngả lưng vào ghế dài.

Beside them was Father Hanafin’s confession box, its worn purple curtain partly drawn back, his worn purple stole hanging on a crook on the wall inside, and as Foxer gazed into the box with curiosity the Adversary tempted him in his heart.

Bên cạnh chúng là hộp xưng tội

của Cha Hanafin, tấm màn màu tím đã sờn một phần được kéo lại, chiếc khăn choàng màu tím đã sờn của ông treo trên một cái móc trên tường bên trong, và khi Foxer nhìn vào hộp với sự tò mò, Kẻ Thù đã cắm đồ cậu trong lòng.

‘Come on, Cooney!’ he invited at last.
‘Come on, and I’ll hear yer confession.’

‘Đi thôi, Cooney!’ cuối cùng cậu ta mời. ‘Đi thôi, và tôi sẽ nghe cậu xưng tội.’

‘God! Come on,’ said Cooney, rising.

‘Trời! Đi thôi,’ Cooney nói, đứng dậy.

‘That’s a sin,’ said Philpot, though secretly eager to sit in the priest’s chair.

‘Đó là một tội lỗi,’ Philpot nói, mặc dù thầm mong muốn được ngồi vào ghế của linh mục.

‘You’re an awful ould Aunt Mary!’ jeered Foxer, whereupon all Philpot’s scruples vanished and the three scrambled for the confessor’s seat. But Foxer was there before either of them, and at once he swished the curtains together as he had seen Father Hanafin do, and put the long stole about his neck. It was so nice in there in the dark that he forgot his two penitents waiting beyond the closed grilles on either side, and he was putting imaginary snuff into his nostrils and flicking imaginary specks of snuff from his chest when Cooney’s angry face appeared between the curtains.

‘Cậu là một bà dì Mary già kinh khủng!’ Foxer chế nhạo, sau đó mọi sự dè dặt của Philpot biến mất và cả ba tranh giành chỗ ngồi của cha giải tội. Nhưng Foxer đã ở đó trước cả hai đứa,

và ngay lập tức cậu ta kéo rèm lại như đã thấy Cha Hanafin làm, và quấn chiếc khăn choàng dài quanh cổ. Thật dễ chịu khi ở trong bóng tối đến nỗi cậu ta quên mất hai người sám hối đang chờ đợi phía sau những tấm lưới đóng kín ở hai bên, và cậu ta đang đưa thuốc lá bột tưởng tượng vào mũi và phúi những hạt thuốc lá bột tưởng tượng khỏi ngực khi khuôn mặt giận dữ của Cooney xuất hiện giữa những tấm rèm.

‘Are yeh goinig to hear me confession, Foxer, or are yeh not?’ he cried in a rage, eager for his turn to be priest.

‘Foxer, người có muốn nghe ta xưng tội không, hay là không?’ nó hét lên trong cơn giận dữ, háo hức đến lượt mình được làm linh mục.

‘Go back, my child,’ said Foxer crossly, and he swished the curtains together again. Then, as if in spite, he leaned over to the opposite grille and slowly and solemnly he drew the slide and peered into the frightened eyes of Philpot.

‘Quay lại đi, con của ta,’ Foxer nói một cách khó chịu, và cậu ta lại kéo rèm lại. Sau đó, như thể để trêu tức, cậu ta nghiêng người về phía tấm lưới đối diện và từ từ và trang trọng kéo tấm trượt và nhìn chăm chăm vào đôi mắt sợ hãi của Philpot.

‘Tell me how long since your last confession, my child,’ he said gravely.

‘Hãy nói cho ta biết đã bao lâu kể từ lần xưng tội cuối cùng của con, con của ta,’ Foxer nói một cách nghiêm trang.

“Twenty years,’ whispered Philpot in awe.

“Hai mươi năm,’ Philpot thì thầm trong sự kính sợ.

What have you done since then?’ intoned Foxer sadly.

‘Con đã làm gì kể từ đó?’ Foxer buồn bã nói.

‘I stole sweets, Father. And I forgot my prayers And I cursed, Father.’

‘Con đã ăn trộm kẹo, Cha. Và con đã quên lời cầu nguyện của mình. Và con đã nguyền rủa, Cha.’

‘You cursed!’ thundered Foxer. ‘What curse did you say?’

‘Con đã nguyền rủa!’ Foxer gầm lên. ‘Con đã nói lời nguyền rủa nào?’

‘I said that our master was an ould sod, Father,’ murmured Philpot timidly.

‘Con đã nói rằng thầy giáo của chúng con là một tên khốn già, Cha,’ Philpot rụt rè lắm lắm.

‘So he is, my child. Is there anything else?’

‘Đúng vậy, con của ta. Còn gì nữa không?’

‘No, Father.’

‘Không, thưa Cha.’

‘For your penance say two hundred and forty-nine Rosaries, and four hundred and seventy Our Fathers, and three hundred and thirty-two Hail Marys. And now be a good, obedient boy.

‘Để sám hối, con hãy đọc hai trăm

bốn mươi chín Kinh Mân Côi,” và bốn trăm bảy mươi Kinh Lạy Cha, và ba trăm ba mươi hai Kinh Kính Mừng. Và bây giờ hãy là một cậu bé ngoan ngoãn, vâng lời.

And pray for me, won't you? Gawd bless you, my child.'

Và cầu nguyện cho tôi, được không? Chúa phù hộ con, con của ta.'

And with that Foxer drew the slide slowly before the small astonished face.

Và với lời đó, Foxer từ từ kéo tấm trượt lại trước khuôn mặt nhỏ bé kinh ngạc.

As he turned to the other side his hand fell on a little box - it was Father Hanafin's consolation during the long hours spent in that stuffy confessional listening to the sins and sorrows of his

parishioners. Foxer's awkward fingers lifted the cover and the sweet scent rose powerfully through the darkness as he coaxed the loose snuff down from the cover. Then drawing the slide on Cooney, he gravely inhaled a pinch and leaned his ear to the cool iron of the grille.

Khi nó quay sang phía khác, tay nó chạm vào một chiếc hộp nhỏ - đó là niềm an ủi của Cha Hanafin trong những giờ dài ngồi trong phòng xưng tội ngọt ngào đó, lắng nghe những tội lỗi và nỗi buồn của giáo dân. Những ngón tay vụng về của Foxer nhấc nắp lên và mùi hương ngọt ngào bay lên mạnh mẽ trong bóng tối khi nó nhẹ nhàng đổ thuốc lá bột từ nắp xuống. Sau đó, kéo tấm trượt trên Cooney, nó nghiêm trang hít một nhúm và ghé tai vào tấm lưới sắt lạnh lẽo.

Outside a footstep sounded on the marble floor, and peering out Foxer saw the priest walk slowly up the farther aisle, turn and walk slowly down again, his breviary held high to the slant-ing radiance of the Virgin's altar.

Bên ngoài, một tiếng bước chân vang lên trên sàn đá cẩm thạch, và nhìn ra ngoài, Foxer thấy vị linh mục đi chậm rãi lên lối đi xa hơn, quay lại và đi chậm rãi xuống lần nữa, cuốn kinh nhật tụng của ông được giữ cao hướng về ánh sáng xiên từ bàn thờ Đức Trinh Nữ.

'It's Father Hanafin,' whispered Foxer to Cooney; and to Philpot, 'Keep quiet or we're all ruined.'

'Đó là Cha Hanafin,' Foxer thì thầm với Cooney; và với Philpot, 'Giữ im lặng nếu không chúng ta sẽ bị hủy hoại hết.'

Up and down the solemn footsteps went, and high above their heads in the windows of the clerestory and along the lath and plaster of the roof the wind moaned and fingered the loose slates, and now and again they heard the priest murmur aloud the deep, open vowels of his prayer, *Gaudeamus Domine*, or *Domine*, *Domine meo*, in a long breathing sigh. ‘He’s talking to the Virgin,’ breathed Cooney to Foxer.

Những bước chân trang nghiêm lên xuống, và cao trên đầu họ trong các cửa sổ của tầng trên và dọc theo ván và thạch cao của mái nhà, gió rên rĩ và vuốt ve những viên ngói lỏng lẻo, và thỉnh thoảng họ nghe thấy vị linh mục lẩm bẩm thành tiếng những nguyên âm sâu, mở của lời cầu nguyện của ông, *Gaudeamus Domine*, hoặc *Domine*, *Domine meo*,

trong một tiếng thở dài. ‘Ông ấy đang nói chuyện với Đức Trinh Nữ,’ Cooney thì thầm với Foxer.

‘He’s talking to the Virgin,’ breathed Foxer in turn to Philpot.

‘Ông ấy đang nói chuyện với Đức Trinh Nữ,’ Foxer lần lượt thì thầm với Philpot.

‘Amen,’ sighed the priest, and went on his knees before the candles that shone steadily and were reflected brilliantly in the burnished brass.

‘Amen,’ vị linh mục thở dài, và quỳ xuống trước những ngọn nến chiếu sáng đều đặn và phản chiếu rực rỡ trên đồng thau được đánh bóng.

The three spies had begun to peep from their hiding place when the snuff

fell on Foxer's lap and the grains began to titil-late his nose. In agony he held his mouth for a full minute and then burst into a furious sneeze. In astonishment the priest gazed about him and once again Foxer held his breath and once again he sneezed. At the third sneeze the priest gazed straight at the box.

Ba điệp viên đã bắt đầu nhìn trộm từ chỗ ẩn nấp của họ khi thuốc lá bột rơi vào lòng Foxer và những hạt bắt đầu làm mũi anh ta ngứa ngáy. Trong đau đớn, anh ta giữ miệng trong một phút và sau đó bùng nổ một tiếng hắt hơi dữ dội. Trong kinh ngạc, vị linh mục nhìn quanh và một lần nữa Foxer nín thở và một lần nữa nó hắt hơi. Đến tiếng hắt hơi thứ ba, vị linh mục nhìn thẳng vào chiếc hộp.

‘Come out!’ he said in a loud voice.
‘Come out of that box!’

‘Ra ngoài!’ ông nói bằng giọng lớn.
‘Ra khỏi cái hộp đó!’

And as the three guilty forms crept from the three portals he commanded again, ‘Come here I’

Và khi ba hình dáng tội lỗi bò ra từ ba cánh cửa, ông lại ra lệnh, ‘Đến đây!’

Awkwardly they stumbled forward through the seats, trying to hide behind one another, pushing and upbraiding one another until they stood before him.

Vụng về, chúng vấp ngã về phía trước qua các ghế, cố gắng trốn sau lưng nhau, xô đẩy và mắng mỏ nhau cho đến khi chúng đứng trước mặt ông.

‘What were you doing in there?’ he asked Foxer.

‘Các con đang làm gì trong đó?’ ông hỏi Foxer.

‘I was hearing their confession, Father,’ trembled Foxer, and half raised his arm as if to ward off a blow.

‘Con đang nghe họ xưng tội, Cha,’ Foxer run rẩy, và nửa giơ tay lên như thể để tránh một cú đánh.

For a moment the priest glared at him and then he asked, ‘And what penance did you give?’

Trong một khoảnh khắc, vị linh mục nhìn chằm chằm vào nó và sau đó ông hỏi, ‘Và con đã cho hình phạt gì?’

‘I - I gave three hundred and thirty-two Hail Marys, Father, and I think it was four hundred Our Fathers, Father, and two hundred and forty-nine Rosaries, Father.’

‘Con - con đã cho ba trăm ba mươi hai Kinh Kính Mừng, Cha, và con nghĩ là bốn trăm Kinh Lạy Cha, Cha, và hai trăm bốn mươi chín Kinh Mân Côi, Cha.’

‘Well!’ pronounced the priest in a solemn voice ‘Go home and let each one of ye say that penance three times over before nine o’clock tomorrow morning.’

‘Tốt!’ vị linh mục tuyên bố bằng giọng trang nghiêm ‘Về nhà và mỗi người trong các con hãy đọc hình phạt đó ba lần trước chín giờ sáng mai.’

Stumbling over one another's heels the three crept down the dark aisle and crushed out through the green baize door and into the falling night that was torn by the storm. The street lamps were lit and under one of these they halted and looked at each other, angry and crestfallen.

Cả ba loạng choạng bước xuống lối đi tối tăm và chen nhau qua cánh cửa vải len xanh và bước vào màn đêm đang buông xuống bị xé toạc bởi cơn bão. Đèn đường được thắp sáng và dưới một trong những ngọn đèn đó, họ dừng lại và nhìn nhau, giận dữ và chán nản.

'Nine hundred and ninety Hail Marys!' walled Philpot, and Cooney squared up to Foxer with clenched fists.

‘Chín trăm chín mươi Kinh Kính Mừng!’ Philpot kêu lên, và Cooney đối mặt với Foxer với nắm đấm siết chặt.

‘Yerrah!’ said Foxer. ‘It’s all a cod!’

‘Yerrah!’ Foxer nói. ‘Tất cả chỉ là trò đùa!’

And he raced suddenly away to his supper, followed by the shouts and feet of the other two.

Và nó đột nhiên chạy nhanh về nhà để ăn tối, theo sau là tiếng la hét và tiếng bước chân của hai đứa kia.

